

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. marts 2018
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Nanna Due Binø
Sagsnr.: 2017-0037-0005
Dok.: 643173

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål 63 vedrørende forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) (L 68) og forslag til lov om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.) (L 69), som Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) har stillet til justitsministeren den 25. januar 2018.

Søren Pape Poulsen

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål 63 fra Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) vedrørende L 68 og L 69:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan lovforslaget og ministerens udtalelser til Folketinget forholder sig til, hænger sammen med og er i overensstemmelse med, at forordningens artikel 13 og 14 fastslår, at ved videreanvendelse af oplysninger til andre formål end det oprindelige, skal borgeren oplyses forud for den videreanvendte databehandling, idet der henvises til, at artikel 13 og 14 fastslår, at ”Where the controller intends to further process the personal data for a purpose other than that for which the personal data were obtained, the controller shall provide the data subject prior to that further processing with information on that other purpose and with any relevant further information”?(<http://www.privacy-regulation.eu/en/article-13-information-to-be-provided-where-personal-data-are-collected-from-the-data-subject-GDPR.htm> og <http://www.privacy-regulation.eu/en/article-14-information-to-be-provided-where-personal-data-have-not-been-obtained-from-the-data-subject-GDPR.htm>).

Svar:

Det bemærkes indledningsvis, at justitsministeren den 9. februar 2018 har stillet ændringsforslag til lovforslag nr. L 68 (bilag 20), hvorefter lovforslagets § 23 ikke finder anvendelse, når formålet er sammenstilling eller samkøring af personoplysninger i kontroløjemed.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 23, at der er mulighed for ved lovgivningsmæssige foranstaltninger i medlemsstaternes nationale ret at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der bl.a. følger af forordningens artikel 13 og 14 om oplysningspligt, når begrænsningerne respekterer det væsentligste indhold af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til en række nærmere oplyste hensyn, herunder af hensyn til en medlemsstats væsentlige økonomiske interesser.

Medlemsstaterne er således overladt muligheden for at fastsætte begrænsninger i databeskyttelsesforordningens bestemmelser om bl.a. oplysningspligt i forbindelse med viderebehandling af personoplysninger. Det står medlemsstaterne frit for at udnytte undtagelsesmuligheden i artikel 23, hvis betingelserne i artiklen overholdes.

Det er Justitsministeriets vurdering, at det er forsvarligt – og i øvrigt inden for rammerne af forordningens artikel 23 – at bestemme, at den fornyede oplysningspligt efter forordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 4, ikke finder anvendelse, når formålet ikke er sammenstilling eller samkøring af personoplysninger i kontroløjemed, i det omfang vedkommende minister har udnyttet bemyndigelsen i lovforslagets § 5, stk. 3.

I Artikel 29-gruppens vejledning, der henvises til, gennemgås bl.a. forordningens bestemmelser om gennemsigtighed og oplysningspligt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 12-14. Vejledningen indeholder således bl.a. en rettesnor for, hvordan artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 4, skal forstås og fortolkes, når bestemmelserne finder anvendelse.

Det afsnit i vejledningen, der henvises til, handler ikke om udnyttelse af råderummet i artikel 23, som forslaget § 23 er udtryk for.